

هفته نامه دیواری یک کلام از جادوی مدیریت یکساله شد!

یکسال از انتشار اولین شماره پیام اداری هفته گذشت و از این شماره به بعد وارد سال دوم انتشار این نشریه می‌شویم اما با توجه به محتوای اولین شماره پیام اداری هفته و بنا به گفته لونی باستور این سؤال جدی و مهم همچنان مطرح و به قوت خود باقی است که:

«برای یادگیری و خودآموزی چه کرده‌ایم؟»

با آموزش، انسانهای نو بیافرینیم: ✓

در دیرینه شناسی آموزش، می‌توان افلاطون را نخستین نظریه پرداز آموزش در جامعه دانست. افلاطون، آموزش را طریقه‌ای برای فایق آمدن بر مشکلات زندگی و عاملی برای یافتن وجوه و اشکال بهتر زندگی می‌داند. در اندیشه وی، دولت آرمانی در مدینه فاضله، مسأله آموزش را مقدم بر مسایل اخلاقی و سیاسی می‌پندارد و آن را ناظر بر بهترین شکل زندگی جمعی قلمداد می‌کند. افلاطون در کتاب جمهور به انتقاد از نظام آموزشی دولت شهر آتن می‌پردازد چرا که تعلیم و تربیت در این دولت شهر خاص طبقات و گروههای ویژه‌ای بود. او معتقد بود که رفاه، آسایش و آرامش همه جانبه دولت شهر، نیازمند آموزش اجباری همه شهروندان است. افلاطون در این رساله مشهور، نظام آموزشی مورد نظرش را تشریح کرده و می‌گوید:

“آموزش عبارتست از پرورش فضایی که در طبیعت آدمی به ودیعه و امانت گذاشته شده و این تربیت فضایل از مهم ترین تکالیف دولت محسوب می‌شود.” علاوه بر افلاطون، شاگردش ارسطو نیز به مقوله دولت شهر می‌پردازد. ارسطو در کتاب سیاست، می‌نویسد: دولت شهر، خانه زندگی اخلاقی فرد است و نهادهای اخلاقی برای آفریدن شهروندان بافضیلت در آن تعبیه شده‌اند. به اعتقاد ارسطو، یکی از راههای آفریدن این شهروندان، آموزش است که باید از سوی دولت انجام پذیرد.

بنابراین، افلاطون و ارسطو، هر دو دولت را نهادی آموزشی دانسته و بر این باور بودند که: **“دولت وظیفه دارد برای آموزش شهروندان برنامه ریزی کند.”** پس از این دو متفکر بزرگ، تا شکل‌گیری علوم آموزشی عصر حاضر، اندیشمندان کمتر به نقش آموزش در جامعه توجه داشتند و لیکن امروزه با توجه با تحولات شگرفی که در علوم آموزشی به وقوع پیوسته است، نظریه‌های جدیدی در زمینه نقش آموزش ساخته و پرداخته شده‌اند. در این میان می‌توان به دو دانشمند معاصر ادوارد شیلر و آرنولد اندرسون اشاره کرد. آنها معتقدند که آموزش، نخستین وسیله برای آفریدن انسان‌ها نو است و صرف نظر از اینکه به صورت رسمی و آکادمیک انجام شود و یا به صورت غیررسمی ارایه گردد، باعث ایجاد مهارت و ارتقاء تبحر شهروندان می‌شود. این دو نظریه پرداز حتی پا را فراتر می‌نهند و می‌گویند: آموزش می‌تواند حسن وفاداری ملی را از مجرای اعتلای توانایی شهروندان القاء نماید.

اندرسون در مقاله نوسازی آموزش و پژوهش می‌نویسد: **هر جامعه‌ای برای آنکه پیشرفت کند، باید قبلاً آموزش در آن گسترش داده شده باشد.** هر کشوری برای پیشرفت صنایع و راه‌اندازی و فعال سازی کارخانجات و تجارت در بازارهای جهانی و توسعه در هر زمینه‌ای نیازمند متخصصان کارآزموده است و این امر مهم تنها از قبیل آموزش قابل تحقق می‌باشد.

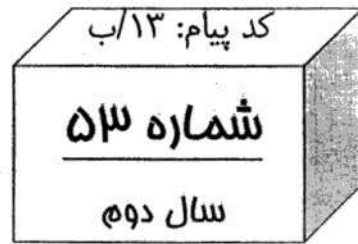
سازمان ملل متحد در دهه ۹۰ میلادی گزارشی را منتشر کرد و در آن اعلام نمود که:

ثروت واقعی یک جامعه، مردم آن هستند و توجه صرف و مجرد به شاخص‌های آماری در قالب در آمد ملی و تولید ناخالص داخلی موجب شده که هدف نخست توسعه که مفید بودن آن برای انسانهاست، مورد غفلت قرار بگیرد.

پیام اداری هفته

شکل سه ← شکل چهار
۸۳/۸/۳۰ ← ۸۳/۹/۴

هفته نامه دیواری یک کلام از جادوی مدیریت